Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 28 maj 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Transport av avfall – Förordning (EG) nr 1013/2006 – Förfarande med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande – Allmänna informationskrav – Bilaga IIIA – Blandning av papper, kartong och pappersprodukter – Avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen – Störande ämnen – Avfallsblandning som förorenats av annat material – Återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt”

I mål C-654/18,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgericht Stuttgart (Förvaltningsdomstolen i Stuttgart, Tyskland), genom beslut av den 10 oktober 2018, som inkom till domstolen den 18 oktober 2018, i målet

Interseroh Dienstleistungs GmbH

mot

SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan samt domarna I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič och C. Lycourgos (referent),

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: administratör M. Krausenböck,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 18 september 2019,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Interseroh Dienstleistungs GmbH, genom A. Oexle och T. Lammers, Rechtsanwälte,

– SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH, genom H.S. Wirsing och E. Beathalter, Rechtsanwälte,

– Nederländernas regering, genom M. Bulterman och A.M. de Ree, båda i egenskap av ombud,

– Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Europeiska kommissionen, genom L. Haasbeek och A.C. Becker, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 30 januari 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 2006, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) 2015/2002 av den 10 november 2015 (EUT L 294, 2015, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1013/2006).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Interseroh Dienstleistungs GmbH (nedan kallat Interseroh) och SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (enhet för specialavfall i delstaten Baden-Württemberg) (nedan kallad SAA) angående SAA:s beslut att inte undanta transport av en blandning av papper, kartong och pappersprodukter samt annat material från förfarandet med förhandsanmälan enligt förordning nr 1013/2006.

Tillämpliga bestämmelser

Internationell rätt

3 Artikel 1 i konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall, som undertecknades i Basel den 22 mars 1989 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993 (EGT L 39, 1993, s. 1), i den lydelse som är tillämplig i målet vid den nationella domstolen (nedan kallad Baselkonventionen), med rubriken ”Konventionens omfattning”, föreskriver följande i punkt 1 a:

”Följande avfall som är föremål för gränsöverskridande transport skall i denna konvention anses vara ”farligt avfall”:

a) Avfall som tillhör någon kategori som finns upptagen i bilaga I, såvida det inte saknar samtliga egenskaper i bilaga III.

…”

4 Den inledande meningen i bilaga IX till nämnda konvention har följande lydelse:

”Avfall som omfattas av denna bilaga ska inte vara avfall som omfattas av artikel 1.1 a i konventionen, såvida det inte innehåller material som omfattas av bilaga I i en omfattning som innebär att det uppvisar någon av de egenskaper som avses i bilaga III.”

5 Förteckning B3 i denna bilaga avser ”Avfall innehållande huvudsakligen organiska beståndsdelar som kan innehålla metaller och oorganiska ämnen”. Förteckning B3 innehåller bland annat avfallskod B3020, som har följande lydelse:

”B3020 Avfall av papper, kartong och pappersprodukter

Följande ämnen, under förutsättning att de inte blandats med farligt avfall:

Avfall och förbrukade varor av papper eller kartong

– av oblekt papper eller kartong eller av wellpapp eller kartong

– av annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mälden

– av papper eller kartong, tillverkat huvudsakligen av mekanisk massa (t.ex. tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster).

annat, inbegripet men inte begränsat till

– laminerad kartong

– osorterat skrot”

Unionsrätt

Direktiv 2006/12/EG

6 Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (EUT L 114, 2006, s. 9) föreskrev följande:

”Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön, och särskilt

a) utan risker för vatten, luft, jord eller växter och djur,

b) utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt,

c) utan att negativt påverka landskapet eller områden av särskilt intresse.”

Förordning nr 1013/2006

7 Skälen 1, 3, 5, 7, 8, 14, 15, 33 och 39 i förordning nr 1013/2006 har följande lydelse:

”(1) Förordningens huvudsakliga och överordnade syfte och innehåll är miljöskydd …

…

(3) Beslut [93/98] avsåg ingående, på gemenskapens vägnar, av [Baselkonventionen] …, i vilken gemenskapen är part sedan 1994. …

…

(5) Med tanke på att gemenskapen har godkänt OECD-rådets beslut C(2001)107/slutlig rörande revidering av beslut C(92)39/slutlig om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning (OECD-beslutet), i syfte att harmonisera förteckningar över avfall med Baselkonventionen och revidera vissa andra krav, är det nödvändigt att införa innehållet i det beslutet i gemenskapslagstiftningen.

…

(7) Det är viktigt att organisera och reglera övervakningen och kontrollen av avfallstransporter på ett sätt som tar hänsyn till behovet av att bevara, skydda och förbättra miljökvaliteten och människors hälsa och som främjar en enhetligare tillämpning av förordningen över hela gemenskapen.

(8) Det är också viktigt att ta hänsyn till kravet i artikel 4.2 d i Baselkonventionen om att transporter av farligt avfall skall begränsas till det minimum som står i överensstämmelse med en miljövänlig och effektiv hantering av sådant avfall.

…

(14) För transporter av avfall avsett för bortskaffningsförfaranden och avfall som inte anges i bilaga III, IIIA eller IIIB avsett för återvinningsförfaranden är det lämpligt att garantera bästa möjliga övervakning och kontroll genom att kräva att sådana transporter på förhand skall godkännas skriftligen. …

(15) För sådana transporter av avfall som anges i bilaga III, IIIA eller IIIB avsett för återvinningsförfarande är det lämpligt att garantera en miniminivå av övervakning och kontroll genom att kräva att transporterna åtföljs av viss information.

…

(33) De åtgärder som erfordras bör vidtas för att i enlighet med direktiv [2006/12] och övrig gemenskapslagstiftning om avfall säkerställa att avfall som transporteras inom gemenskapen och avfall som importeras till gemenskapen, under hela transporten och fram till och med återvinningen eller bortskaffandet i mottagarlandet, hanteras på ett sätt som inte innebär något hot mot människors hälsa och utan att förfaranden eller metoder som kan skada miljön tillämpas. …

…

(39) Med beaktande av de blandningar av avfallsslag som skall läggas till i bilaga IIIA bör bland andra följande uppgifter övervägas: avfallets egenskaper, till exempel dess eventuella farliga egenskaper, föroreningspotential och aggregationstillstånd; avfallshanteringsaspekter såsom teknisk kapacitet att återvinna avfallet och miljövinsterna av återvinningen, bland annat huruvida en miljöriktig hantering av avfallet kan försvåras. …”

8 I artikel 2 leden 3 och 8 i denna förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning gäller följande definitioner:

…

3. *blandat avfall*: avfall som härrör från avsiktlig eller oavsiktlig blandning av två eller flera avfallsslag och för vilka det inte finns någon enskild avfallskod i bilagorna III, IIIB, IV och IVA. Avfall som transporteras i en enskild avfallstransport bestående av två eller flera avfallsslag, men där dessa är åtskilda, anses inte vara blandat avfall.

…

8. *miljöriktig hantering*: hantering som innebär att alla rimliga åtgärder vidtas för att se till att avfall hanteras på ett sätt som innebär skydd för människors hälsa och miljön mot skadliga effekter som sådant avfall kan medföra.”

9 I artikel 3 i förordningen, med rubriken ”Allmänna förfaranden”, föreskrivs följande:

”1. Transporter av följande avfall skall omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning:

…

b) För återvinning:

…

iii) Avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, IIIB, IV eller IVA.

iv) Blandat avfall som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, IIIB, IV eller IVA, om det inte anges i förteckningen i bilaga IIIA.

2. Transporter av följande avfall avsett för återvinning skall omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18, om mängden transporterat avfall överstiger 20 kg:

a) Avfall som anges i förteckningen i bilaga III eller IIIB.

b) Blandningar av två eller fler avfallsslag förtecknade i bilaga III som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, under förutsättning att sammansättningen av dessa blandningar inte är till hinder för en miljöriktig återvinning av den och att sådana blandningar anges i bilaga IIIA i enlighet med artikel 58.

…”

10 I artikel 4 och följande artiklar i förordning nr 1013/2006 föreskrivs formerna för förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande.

11 I artikel 18 i förordningen fastställs de allmänna informationskraven, enligt vilka det avfall som avses i bland annat artikel 3.2 i förordningen ska åtföljas av viss information, däribland det dokument som återfinns i bilaga VII till förordningen.

12 Artikel 28 i förordning nr 1013/2006, med rubriken ”Tvister i klassificeringsfrågor”, föreskriver följande i punkt 2:

”Om de behöriga avsändar- och mottagarmyndigheterna är oense om huruvida det anmälda avfallet bör omfattas av bilaga III, IIIA, IIIB eller IV, skall avfallet anses omfattas av bilaga IV.”

13 Artikel 49 i förordning nr 1013/2006, med rubriken ”Skydd av miljön”, föreskriver följande i punkt 1:

”Producenten, anmälaren och andra företag som är delaktiga i en avfallstransport och/eller avfallets återvinning eller bortskaffande, skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att det avfall de transporterar hanteras utan fara för människors hälsa och på ett miljöriktigt sätt under hela transporten och under återvinningen och bortskaffandet. I synnerhet kraven i artikel 4 i direktiv [2006/12] och annan gemenskapslagstiftning om avfall skall uppfyllas när transporten äger rum i gemenskapen.”

14 Bilaga III till förordningen har rubriken ”Förteckning över avfallsslag som omfattas av det allmänna informationskravet enligt artikel 18 (den ’gröna’ avfallsförteckningen)”. I inledningen anges följande:

”Oberoende av huruvida avfallsslagen anges i denna förteckning kan det hända att de inte omfattas av det allmänna informationskravet enligt artikel 18 att de skall åtföljas av vissa uppgifter, om de är förorenade av annat material i ett omfång som

a) ökar de risker som förknippas med avfallsslaget tillräckligt för att de skall komma att omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt tillstånd, utgående från de farliga egenskaper som anges i bilaga III till [rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall (EGT L 377, 1991, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199), upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 2008, s. 3)], eller

b) omöjliggör återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt.”

15 I del I i bilaga III föreskrivs bland annat att de avfall som räknas upp i bilaga IX till Baselkonventionen och som återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006, vilken bland annat innehåller avfallskod B3020, ska omfattas av de allmänna informationskrav som avses i artikel 18 i förordningen.

16 I bilaga IIIA till förordningen, med rubriken ”Blandningar av två eller fler avfallsslag i bilaga III som inte är klassificerade under en enda rubrik enligt artikel 3.2”, föreskrivs följande:

”1. Oberoende av huruvida blandningarna anges i denna förteckning kan det hända att de inte omfattas av det allmänna informationskravet enligt artikel 18 att de ska åtföljas av vissa uppgifter, om de är förorenade av annat material i ett omfång som

a) ökar de risker som förknippas med avfallet tillräckligt för att avfallet skall komma att omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande, med beaktande av de farliga egenskaper som anges i bilaga III till [direktiv 91/689] eller

b) omöjliggör återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt.

…

3. Följande blandningar av avfallsslag som klassificeras under separata strecksatser eller understrecksatser till en enskild kod ingår i denna bilaga:

…

g) Blandningar av avfallsslag som klassificeras under Baselkonventionens kod B3020 begränsade till oblekt papper eller kartong eller av wellpapp eller kartong, annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mälden, papper eller kartong, tillverkade huvudsakligen av mekanisk massa (till exempel tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster).

…”

17 Bilaga V till nämnda förordning har rubriken ”Avfall som omfattas av exportförbud enligt artikel 36” och återger, i sin del I, förteckning B i bilaga IX till Baselkonventionen. Avfallskod B3020, som återfinns i avdelning B3 som har rubriken ”Avfall innehållande huvudsakligen organiska beståndsdelar som kan innehålla metaller och oorganiska ämnen”, har följande lydelse:

”B3020 Avfall av papper, kartong och pappersprodukter

Följande ämnen, under förutsättning att de inte blandats med farligt avfall:

– Avfall och förbrukade varor av papper eller kartong:

  – av oblekt papper eller kartong eller av wellpapp eller kartong

– av annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mälden

– av papper eller kartong, tillverkat huvudsakligen av mekanisk massa (t.ex. tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster).

– annat, inbegripet men inte begränsat till

– laminerad kartong

– osorterat skrot”

Direktiv 2008/98

18 I artikel 13 i direktiv 2008/98 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att avfallshanteringen genomförs utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön, i synnerhet

a) utan risk för vatten, luft, mark, växter eller djur,

b) utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt, och

c) utan att negativt påverka landskapet eller områden av särskilt intresse.”

19 Bilaga III till direktivet innehåller förklaringar om de olika egenskaper som gör avfallet farligt.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

20 Interseroh är ett bolag med säte i Tyskland. Företaget samlar in använda konsumentförpackningar, det vill säga lätta pappersförpackningar, avsedda för återvinning. Det förbehandlade använda pappret transporteras för återvinning till en fabrik i Nederländerna som drivs av ESKA Graphic Board BV (nedan kallat ESKA).

21 Det framgår av beslutet om hänskjutande att det transporterade avfallet ska bestå av en blandning av papper, kartong och pappersprodukter, så att varje typ av avfall som ingår i blandningen omfattas av den första, den andra eller den tredje strecksatsen av avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen. Blandningen innehåller dessutom upp till 10 procent störande ämnen, bestående av vätskekartonger (upp till 4 procent), plast (upp till 3 procent) metall (upp till 0,5 procent) och andra främmande ämnen (upp till 3,5 procent), såsom glas, sten, textil eller gummi (nedan kallad den ifrågavarande avfallsblandningen). Dessa värden motsvarar de högsta gränsvärden som fastställts av ESKA.

22 SAA, som är den behöriga myndighet som ansvarar för genomförandet av bestämmelserna om avfallstransporter i delstaten Baden-Württemberg (Tyskland), fullgör bland annat de uppgifter som föreskrivs i förordning nr 1013/2006.

23 Den hänskjutande domstolen har angett att transporterna av de i det nationella målet ifrågavarande avfallsblandningarna utfördes på grundval av de exportkontrolltillstånd som beviljats av SAA och den behöriga nederländska myndigheten i enlighet med det anmälningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 och följande artiklar i förordning nr 1013/2006.

24 Den 20 maj 2015 erhöll ESKA ett beslut från tvistemålsavdelningen vid Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen, Nederländerna) enligt vilket en sådan avfallsblandning som den aktuella i det nationella målet, oberoende av förekomsten av störande ämnen, omfattades av avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, vilken omnämns i bilaga III till förordning nr 1013/2006, och följaktligen av förteckningen över avfall som omfattas av de allmänna informationskraven i artikel 18 i denna förordning.

25 Med stöd av detta beslut begärde Interseroh att SAA skulle klassificera den ifrågavarande avfallsblandningen som sådant avfall som avses i bilaga III till förordning nr 1013/2006.

26 SAA avslog denna begäran med hänvisning, för det första, till att denna avfallsblandning inte helt omfattades av någon av de fyra strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen. Blandningen omfattades i synnerhet inte av fjärde strecksatsen i denna avfallskod, eftersom det inte var fråga om någon restkategori för blandningar med olika ursprung och sammansättning. För det andra fann SAA att blandningen inte kunde klassificeras enligt bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006, på grund av den alltför stora andelen störande ämnen i blandningen.

27 Den 1 juni 2016 väckte Interseroh talan vid Verwaltungsgericht Stuttgart (Förvaltningsdomstolen i Stuttgart, Tyskland) och yrkade att denna domstol skulle fastställa att bolaget, för transporten av den ifrågavarande avfallsblandningen, inte omfattas av anmälningsskyldigheten utan endast av de allmänna informationskraven i artikel 18 i förordning nr 1013/2006.

28 Den hänskjutande domstolen vill i detta avseende få klarhet i huruvida avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen omfattar sådana avfallsblandningar som består av avfall som anges i de tre första strecksatserna i denna avfallskod och som dessutom innehåller upp till 10 procent störande ämnen, eller om denna avfallskod uteslutande avser avfall som består av ett enda avfallsslag, det vill säga att sådana blandningar således endast omfattas av punkt 3 g i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006.

29 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgericht Stuttgart (Förvaltningsdomstolen i Stuttgart) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:

”1) Ska artikel 3.2 i [förordning nr 1013/2006] … tolkas så, att blandningar av avfall av papper, kartong och pappersprodukter vilka – i en sådan sammansättning att de delar som avfallet består av var för sig – anges i de första tre strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, och dessutom innehåller en andel störande ämnen på upp till 10 procent, omfattas av avfallskod B3020 i [bilaga IX till] Baselkonventionen, och således av de allmänna informationskraven enligt artikel 18 och inte av anmälningskravet enligt artikel 4?

Om fråga 1 ska besvaras nekande:

2) Ska artikel 3.2 i [förordning nr 1013/2006] … tolkas så, att blandningar av avfall av papper, kartong och pappersprodukter vilka – i en sådan sammansättning att de delar som avfallet består av var för sig – anges i de första tre tankstrecken i kod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, och dessutom innehåller en andel störande ämnen på upp till 10 procent, inte ska hänföras till punkt 3 g i bilaga IIIA och således inte omfattas av de allmänna informationskraven enligt artikel 18 utan av anmälningskravet enligt artikel 4?”

Begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet

30 Efter det att generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande har Interseroh, genom skrivelse som inkom till domstolens kansli den 18 februari 2020, begärt att domstolen, med stöd av artikel 83 i domstolens rättegångsregler, ska återuppta den muntliga delen av förfarandet.

31 Till stöd för sin begäran har Interseroh i huvudsak gjort gällande att generaladvokatens förslag till avgörande grundar sig på nya omständigheter som ännu inte har avhandlats mellan parterna. Interseroh har härvid särskilt hänvisat till punkterna 35–48, 59, 68 och 74 i detta förslag till avgörande. I detta avseende har Interseroh tillagt att problematiken i samband med en enhetlig tolkning av avfallslagstiftningen inte togs upp vid förhandlingen. I sin begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet har Interseroh i flera avseenden bestritt den tolkning av förordning nr 1013/2006 som generaladvokaten har gjort i sitt förslag till avgörande.

32 Domstolen erinrar om att generaladvokaten, enligt artikel 252 andra stycket FEUF, vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, ska lägga fram förslag till avgörande i mål som enligt stadgan för Europeiska unionens domstol kräver dennes deltagande. Domstolen är inte bunden av vare sig förslaget till avgörande eller av den motivering som ligger till grund för generaladvokatens förslag (dom av den 19 december 2019, Exportslachterij J. Gosschalk m.fl., C-477/18 och C-478/18, EU:C:2019:1126, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

33 Det ska även erinras om att stadgan för Europeiska unionens domstol och rättegångsreglerna inte föreskriver någon möjlighet för de berörda parterna att bemöta generaladvokatens förslag till avgörande. Att en av parterna inte delar generaladvokatens synsätt i förslaget till avgörande, oavsett vilka frågor som generaladvokaten väljer att pröva, kan därför inte i sig utgöra ett tillräckligt skäl för att återuppta den muntliga delen av förfarandet (dom av den 19 december 2019, Exportslachterij J. Gosschalk m.fl., C-477/18 och C-478/18, EU:C:2019:1126, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

34 Visserligen får EU-domstolen, enligt artikel 83 i domstolens rättegångsregler och efter att ha hört generaladvokaten, när som helst besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, bland annat om EU-domstolen anser sig inte ha tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet, eller om en part, efter det att den muntliga delen har förklarats avslutad, har lagt fram en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång, eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för Europeiska unionens domstol.

35 I förevarande fall och i motsats till vad Interseroh har gjort gällande, har Interseroh och de berörda som har deltagit i förfarandet, under såväl den skriftliga som den muntliga delen av förfarandet och i syfte att besvara de frågor som ställts av den hänskjutande domstolen, kunnat redogöra för de rättsliga omständigheter som de anser vara relevanta för att EU-domstolen ska kunna tolka förordning nr 1013/2006.

36 Ingen av de omständigheter som Interseroh har åberopat till stöd för sin begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet kan således motivera ett återupptagande i enlighet med artikel 83 i rättegångsreglerna.

37 Under dessa omständigheter finner domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, att det saknas skäl att besluta om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet.

Prövning av tolkningsfrågorna

38 Den hänskjutande domstolen har ställt sina två frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 3.2 a och b i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att denna bestämmelse omfattar en blandning av avfall av papper, kartong och pappersprodukter där varje avfallsslag omfattas av någon av de tre första strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till denna förordning, och där andelen störande ämnen uppgår till 10 procent.

39 I artikel 3.2 i förordning nr 1013/2006 föreskrivs att transporter av avfall som är avsett för återvinning och vars mängd transporterat avfall överstiger 20 kilogram ska omfattas av de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18 i denna förordning, under förutsättning, för det första, enligt artikel 3.2 a i denna förordning, att detta avfall anges i förteckningen i bilaga III, eller, för det andra, enligt artikel 3.2 b i samma förordning, att blandningar av två eller fler avfallsslag förtecknade i bilaga III, som inte omfattas av en enskild avfallskod i bilaga III, inte är till hinder för en miljöriktig återvinning av den och att sådana blandningar anges i bilaga IIIA i förordning nr 1013/2006.

40 Eftersom det i artikel 3.2 a och b i förordning nr 1013/2006 hänvisas till bilagorna III respektive IIIA till denna förordning, är det lämpligt att först pröva räckvidden av bilaga III till förordningen och därefter, i förekommande fall, räckvidden av bilaga IIIA till förordningen.

41 Vad för det första gäller bilaga III till förordning nr 1013/2006 ska det påpekas att denna innehåller en förteckning över ”grönt” avfall. Del I i denna bilaga hänvisar till bilaga IX till Baselkonventionen, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till denna förordning. Denna innehåller bland annat avfallskod B3020, med rubriken ”Avfall av papper, kartong och pappersprodukter”.

42 Det framgår av beslutet om hänskjutande att de blandningar av avfall av papper och kartong, som samlas in av Interseroh för att transporteras för återvinning i den fabrik som drivs av ESKA i Nederländerna, till åtminstone 90 procent måste bestå av avfall som omfattas av en av de tre första strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen. Den hänskjutande domstolen vill i detta avseende få klarhet i huruvida sådana blandningar kan klassificeras under denna avfallskod.

43 Det ska inledningsvis påpekas att avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen innehåller fyra strecksatser, varav den fjärde i sin tur innehåller två strecksatser, medan denna kod i den franska språkversionen av förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006 är uppbyggd på ett annat sätt, eftersom den innehåller två strecksatser, vilka i sin tur innehåller tre respektive två strecksatser.

44 Det ska emellertid understrykas att det, såsom anges i skälen 3 och 5 i förordning nr 1013/2006, framgår av beslut 93/98 att Europeiska unionen har godkänt Baselkonventionen och att denna förordning har infört innehållet i OECD-beslutet genom vilket förteckningen över avfall harmoniseras med konventionen, och att bestämmelserna i konventionen därför utgör en integrerad del av unionens rättsordning från och med den dag då unionen blev part i konventionen. I detta sammanhang, och med hänsyn till principen att internationella avtal som ingåtts av unionen har företräde framför sekundärrätten, ska förordning nr 1013/2006 så långt det är möjligt tolkas i överensstämmelse med Baselkonventionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 april 2013, HK Danmark C-335/11 och C-337/11, EU:C:2013:222, punkterna 29 och 30, och där angiven rättspraxis).

45 Vid tolkningen av avfallskod B3020, vilket återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006, ska det följaktligen tas hänsyn till på vilket sätt de olika strecksatserna i denna kod är strukturerade i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen.

46 Efter denna inledande anmärkning kan det konstateras att avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen omfattar ”avfall och förbrukade varor av papper eller kartong”, i den mån avfallet inte blandas med farligt avfall, och att den innehåller fyra strecksatser. Enligt de tre första strecksatserna i denna kod, vilka motsvarar de tre strecksatserna i första strecksatsen i den avfallskod B3020 som återfinns i förteckning B i del 1 i bilaga V till den franska versionen av förordning nr 1013/2006, kan sådant avfall och sådana förbrukade varor bestå av ”oblekt papper eller kartong eller av wellpapp eller kartong”, av ”annat papper eller annan kartong, tillverkade huvudsakligen av blekt kemisk massa, inte färgade i mälden”, eller av ”papper eller kartong, tillverkade huvudsakligen av mekanisk massa (t.ex. tidningar, tidskrifter och liknande tryckalster)”. I den fjärde strecksatsen under avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, som i den franska versionen av förordning

nr 1013/2006 motsvarar den andra strecksatsen under den avfallskod B3020 som återfinns i förteckning B i del 1 i nämnda bilaga V, anges ”annat” och inbegriper, utan begränsning, ”laminerade kartonger” och ”osorterat skrot”.

47 För det första framgår det alltså av strukturen i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen och av ordalydelsen i de fyra strecksatserna i denna kod att dessa sistnämnda omfattar olika typer av avfall och förbrukade varor av papper eller kartong, utan att härvid nämna någon avfallsblandning av dessa olika typer av avfall.

48 Med hänsyn till ordalydelsen i fjärde strecksatsen i denna kod ska den sista strecksatsen förstås så, att den avser andra typer av avfall och förbrukade varor av papper eller kartong än dem som omfattas av de tre första strecksatserna i denna kod.

49 Med hänsyn till ordalydelsen i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006, ska denna kod förstås så, att de avfallsslag som räknas upp i de fyra strecksatserna i denna kod var och en motsvarar en typ av avfall, medan nämnda kod inte omfattar blandningar av dessa olika typer av avfall.

50 För det andra är denna tolkning den enda som skulle kunna överensstämma med den allmänna systematiken i förordning nr 1013/2006. Artikel 3.2 b i denna förordning avser nämligen uttryckligen blandningar av två eller fler avfallsslag förtecknade i bilaga III i denna förordning, som inte omfattas av en enskild avfallskod i denna bilaga och som anges i bilaga IIIA i nämnda förordning. I punkt 3 g i den sistnämnda bilagan anges särskilt blandningar av avfallsslag som omfattas av de tre första strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen. Domstolen finner således, i likhet med vad generaladvokaten har påpekat i punkt 43 i sitt förslag till avgörande, att bilaga IIIA skulle förlora sin ändamålsenliga verkan om rubrik B3020, som återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006, och särskilt dess sista strecksats med rubriken ”annat”, förstods så, att den omfattar blandningar av avfall som består av de avfallsslag som anges i de andra strecksatserna i denna kod.

51 För det tredje är den tolkning som följer av lydelsen av avfallskod B3020 i förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006, mot bakgrund av motsvarande kod i bilaga IX till Baselkonventionen och den allmänna systematiken i denna förordning, förenlig med förordningens syfte att skydda miljön. I skäl 7 i denna förordning anges att förordningen organiserar och reglerar övervakningen och kontrollen av avfallstransporter på ett sätt som tar hänsyn till behovet av att bevara, skydda och förbättra miljökvaliteten och människors hälsa.

52 Den omständigheten, att transporter av avfall som ska återvinnas och som nämns i den ”gröna” avfallsförteckningen i bilaga III till förordning nr 1013/2006 i allmänhet inte omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande, i enlighet med kapitel I i avdelning II i förordningen, beror på att transporter av detta avfall medför mindre risker för miljön, vilket, såsom anges i skäl 15 i förordningen, gör det möjligt att föreskriva en miniminivå av övervakning och kontroll genom att kräva att transporterna åtföljs av viss information.

53 Målet att skydda miljön och människors hälsa, som eftersträvas i förordning nr 1013/2006, utgör således hinder för att tolka avfallskod B3020 i förteckning B i del 1 i bilaga V till denna förordning på så sätt att blandningar som inte uttryckligen omfattas av denna kod ska underkastas de allmänna informationskraven i artikel 18 i förordningen, vilka är mindre stränga än de krav som föreskrivs för förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande som avses i artikel 3.1 i samma förordning.

54 Av det ovan anförda följer att avfallskod B3020, som återfinns i förteckning B i del 1 i bilaga V till förordning nr 1013/2006, endast avser avfall som tillhör den typ av avfall och förbrukade varor av papper eller kartong som nämns i de olika strecksatserna i nämnda avfallskod. Sistnämnda kod

omfattar således inte blandningar av avfall som består av avfallsslag som vart och ett för sig omfattas av dessa olika strecksatser. Sådana blandningar kan således inte klassificeras i den ”gröna” förteckningen i bilaga III till förordning nr 1013/2006, vilket utesluter att de i enlighet med artikel 3.2 a i denna förordning underkastas de allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18 däri.

55 Mot bakgrund av denna slutsats ska domstolen för det andra pröva räckvidden av bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006, för att avgöra huruvida den ordning som föreskrivs i artikel 3.2 b i denna förordning är tillämplig på de ifrågavarande avfallsblandningarna.

56 Såsom det har erinrats om i punkt 48 i förevarande dom nämner punkt 3 g i bilaga IIIA särskilt avfallsblandningar som består av avfall som klassificeras under avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, begränsade till avfallsblandningar som omfattas av de tre första strecksatserna i denna kod.

57 Den hänskjutande domstolen vill i detta avseende få klarhet i huruvida den omständigheten, att avfallsblandningar, där varje avfallsslag omfattas av en av de tre första strecksatserna i nämnda kod, består av upp till 10 procent störande ämnen, innebär att dessa blandningar inte kan klassificeras enligt denna kod.

58 Det ska för det första påpekas att den hänskjutande domstolen har angett att de avfallsblandningar som Interseroh transporterar till Nederländerna för återvinning kan innehålla upp till 4 procent vätskekartonger. Det framgår emellertid av de handlingar som getts in till domstolen att dessa kartonger skulle kunna omfattas av avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen. Det är nämligen ostridigt att vätskekartonger, när de utgör avfall, kan klassificeras under rubriken ”Avfall av papper, kartong och pappersprodukter”. Eftersom de emellertid inte motsvarar någon av de avfallstyper som nämns i de tre första strecksatserna i denna rubrik, finns det anledning att anse att de ska omfattas av den fjärde strecksatsen i nämnda rubrik, som har en uppsamlande karaktär.

59 Med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra vad gäller förekomsten av vätskekartonger i de ifrågavarande avfallsblandningarna, medför en sådan förekomst att dessa blandningar består av avfall som inte bara ska klassificeras under en av de tre första strecksatserna i denna avfallskod, utan även under den fjärde strecksatsen i denna kod, vilket innebär att de nämnda blandningarna inte omfattas av punkt 3 g i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006 – vars klara ordalydelse endast avser avfallsblandningar som består av avfallsslag som omfattas av de tre första strecksatserna i nämnda kod – och därför inte omfattas av de avfallsblandningar som anges i denna bilaga. Sådana blandningar omfattas således inte av det informationsförfarande som avses i artikel 18 i denna förordning.

60 För det andra och även om de ifrågavarande avfallsblandningarna inte skulle innehålla vätskekartonger, finns det anledning att konstatera att det av begäran om förhandsavgörande framgår att nämnda blandningar i vilket fall som helst kan innehålla upp till 7 procent andra störande ämnen.

61 För att avgöra huruvida sådana blandningar av avfall skulle kunna omfattas av bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006, erinrar domstolen om att det i punkt 1 i denna bilaga anges att avfallsblandningar, oberoende av om de anges i förteckningen över blandningar som anges i nämnda bilaga IIIA, inte omfattas av det i artikel 18 föreskrivna allmänna informationskravet att de ska åtföljas av vissa uppgifter, om de är förorenade av annat material i ett omfång som antingen ökar de risker som förknippas med avfallsslaget tillräckligt för att de ska komma att omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt tillstånd, utgående från de farliga egenskaper som anges i bilaga III till direktiv 91/689, eller omöjliggör återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt.

62 Först och främst framgår det alltså av lydelsen i punkt 1 i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006, att en avfallsblandning som anges i förteckningen i denna bilaga inte är utesluten från denna förteckning enbart på grund av att blandningen, utöver det avfall som uttryckligen anges i nämnda förteckning,

innehåller störande ämnen. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 53 i sitt förslag till avgörande visar nämligen nämnda punkt 1 att unionslagstiftaren var medveten om de tekniska svårigheterna, eller omöjligheten, att säkerställa att avfallsflödet är helt homogent.

63 Det ska dessutom påpekas, för det första, att villkoret i punkt 1 a i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006 syftar till att säkerställa att de avfallsblandningar som anges i denna bilaga och som på grund av de störande ämnen som de innehåller medför ökade risker för miljön, ska omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande. Sådana risker ska i synnerhet bedömas mot bakgrund av de farliga egenskaper som anges i bilaga III till direktiv 91/689, som efter att direktivet upphävts har införts i bilaga III till direktiv 2008/98.

64 För det andra hänvisar villkoret i punkt 1 b i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006 till kravet på ”återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt”. Även om detta begrepp inte uttryckligen definieras i den förordningen, ska det emellertid påpekas att återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt, i likhet med definitionen av begreppet ”miljövänlig hantering” i artikel 2.8 i förordningen, avser en hantering som innebär att alla rimliga åtgärder vidtas för att se till att avfall återvinns på ett sätt som innebär skydd för människors hälsa och miljön mot skadliga effekter som sådant avfall kan medföra.

65 Såsom framgår av artikel 49.1 i förordning nr 1013/2006, jämförd med skäl 33 i samma förordning, ska avfallet, när det transporteras i mottagarlandet och under hela transporten, hanteras på ett sätt som inte innebär något hot mot människors hälsa och utan att förfaranden eller metoder som kan skada miljön tillämpas. När transporten äger rum i unionen ska, enligt artikel 49.1 i direktiv 2006/12, kraven i bland annat artikel 4.1 i direktiv 2006/12 – vars bestämmelser återges i artikel 13 i direktiv 2008/98, enligt vilka avfall ska återvinnas utan risker för vatten, luft, mark, växter eller djur, utan olägenheter genom buller eller lukt, och utan att negativt påverka landskapet och områden av särskilt intresse – uppfyllas.

66 Med hänsyn till detta klargörande ska det påpekas att det vid genomförandet av villkoret i punkt 1 b i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006 är nödvändigt att i varje enskilt fall fastställa huruvida typen och andelen av störande ämnen som ingår i en avfallsblandning som anges i bilaga IIIA omöjliggör återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 64 i sitt förslag till avgörande rör det sig i princip om en sakfråga som det ankommer på de behöriga nationella myndigheterna och, i förekommande fall, på de nationella domstolarna att avgöra.

67 I detta avseende konstaterar domstolen, i likhet med vad bland annat den nederländska regeringen och Europeiska kommissionen har påpekat i förfarandet för förhandsavgörande vid domstolen, att förordning nr 1013/2006 inte innehåller något annat kriterium som gör det möjligt att ytterligare precisera räckvidden av detta villkor som nämns i punkt 1 b i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006.

68 Av detta följer att varje medlemsstat har ett visst utrymme för egen bedömning vid genomförandet av nämnda punkt 1. I detta syfte får medlemsstaterna anta kriterier för att kunna fastställa under vilka omständigheter förekomsten av störande ämnen i en blandning av avfall omöjliggör att denna blandning kan återvinnas på ett miljöriktigt sätt, under förutsättning att de därigenom inte äventyrar räckvidden eller effekten av förordning nr 1013/2006, inbegripet det förfarande som föreskrivs i artikel 18 däri (se, analogt, dom av den 12 april 2018, Fédération des entreprises de la beauté, C-13/17, EU:C:2018:246, punkt 47).

69 När sådana kriterier antas ska medlemsstaterna närmare bestämt beakta att tillämpningen av förfarandet avseende allmänna informationskrav som föreskrivs i artikel 18 i förordning nr 1013/2006 utgör ett undantag från tillämpningen av det allmänna förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande som avses i artikel 3.1 i denna förordning. Följaktligen ska artikel 3.2 i nämnda förordning och, bland annat, bilaga IIIA till förordningen, i vilken den sistnämnda bestämmelsens räckvidd preciseras, i princip tolkas restriktivt.

70 Domstolen påpekar i detta avseende för övrigt att punkt 1 i bilaga IIIA syftar just till att säkerställa att förfarandet avseende allmänna informationskrav som föreskrivs i artikel 18 i förordning nr 1013/2006, enbart tillämpas i den utsträckning som är nödvändig för att uppnå de mål som eftersträvas med denna förordning, eftersom transporten av avfallsblandningar, med tillämpning av detta förfarande, endast genomförs när det inte föreligger en betydande fara för miljön och människors hälsa, i enlighet med det mål som eftersträvas i artikel 191.2 FEUF, nämligen att garantera en hög skyddsnivå för miljön och människors hälsa, och i enlighet med försiktighetsprincipen och principen om förebyggande åtgärder, vilka är grundläggande för unionens politik på detta område.

71 Skäl 39 i förordning nr 1013/2006 torde i detta avseende kunna utgöra en omständighet som kan läggas till grund för att fastställa kriterier som beaktar typen av störande ämnen, egenskaperna hos avfall som innehåller de störande ämnena och deras eventuella farlighet, volymen av dessa ämnen och den tillgängliga teknologin, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 59 i sitt förslag till avgörande.

72 Att anta kriterier som avgör under vilka omständigheter förekomsten av störande ämnen i en blandning av avfall omöjliggör återvinning av blandningen på ett miljöriktigt sätt, gör det i detta avseende möjligt för de behöriga nationella myndigheterna och de ekonomiska aktörerna att i förväg veta om transporten av en avfallsblandning inom unionen skulle kunna genomföras på grundval av det förfarande för allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18 i förordning nr 1013/2006, vilket bidrar till att säkerställa en ökad rättssäkerhet och att förfarandet får full verkan.

73 Det ska emellertid påpekas, för det första, att de behöriga nationella myndigheterna i avsaknad av sådana kriterier har möjlighet att göra en bedömning i varje enskilt fall för att, med iakttagande av de mål som eftersträvas med förordningen, säkerställa en effektiv tillämpning av förordningen där hänsyn tas till att det i förordningen uttryckligen föreskrivs en möjlighet att på blandningar av avfall tillämpa det informationsförfarande som avses i artikel 18 i förordningen.

74 För det andra och för det fall att de behöriga nationella myndigheterna hyser tvivel på om den ifrågavarande avfallsblandningen kan återvinnas på ett miljöriktigt sätt, i den mening som avses i punkt 1 b i bilaga IIIA till denna förordning, måste de, för att säkerställa en adekvat skyddsnivå för miljön och människors hälsa, genomföra det allmänna förfarandet för skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande som avses i artikel 3.1 i nämnda förordning.

75 Det ska slutligen understrykas, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 74 i sitt förslag till avgörande, att så länge det inte har tagits något lagstiftningsinitiativ till att fastställa gemensamma kriterier för vilken typ av störande ämnen och deras grad av förorening som kan tolereras i avfallsblandningar – vilket är kriterier som skulle göra det möjlig att tillämpa villkoret i punkt 1 b i denna bilaga på ett enhetligt sätt i hela unionen – är artikel 28.2 i denna förordning fortfarande tillämplig. I denna bestämmelse föreskrivs att om de behöriga myndigheterna i avsändarmedlemsstaten och de behöriga myndigheterna i mottagarmedlemsstaten inte kan enas om klassificeringen av en avfallstransport, och således om möjligheten att tillämpa det förfarande avseende allmänna informationskrav som fastställs i artikel 18 i nämnda förordning, så ska det berörda avfallet betraktas som avfall som anges i bilaga IV till samma förordning. Avfallet omfattas således av det förfarande med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande som avses i artikel 3.1 i förordning nr 1013/2006.

76 I förevarande fall ankommer det på den hänskjutande domstolen att, med beaktande av de ovan anförda överväganden, avgöra huruvida förekomsten av störande ämnen i den i det nationella målet ifrågavarande avfallsblandningen innebär att blandningen, med hänsyn till de krav som följer av punkt 1 i bilaga IIIA till förordning nr 1013/2006, inte kan klassificeras i förteckningen över avfallsblandningar i denna bilaga och följaktligen, med tillämpning av artikel 3.2 b i nämnda förordning, inte omfattas av de allmänna informationskraven i artikel 18 i förordningen.

77 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande:

– Artikel 3.2 a i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att den inte är tillämplig på en blandning av avfall av papper, kartong och pappersprodukter där varje avfallsslag omfattas av någon av de tre första strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till Baselkonventionen, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till denna förordning, och där andelen störande ämnen uppgår till 10 procent.

– Artikel 3.2 b i förordning nr 1013/2006 ska tolkas så, att den är tillämplig på en sådan blandning av avfall, under förutsättning dels att blandningen inte innehåller material som omfattas av fjärde strecksatsen i avfallskod B3020 i bilaga IX till nämnda konvention, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till nämnda förordning, dels att blandningen uppfyller villkoren i punkt 1 i bilaga IIIA till nämnda förordning, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Rättegångskostnader

78 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

Artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) 2015/2002 av den 10 november 2015, ska tolkas så, att den inte är tillämplig på en blandning av avfall av papper, kartong och pappersprodukter där varje avfallsslag omfattas av någon av de tre första strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall, som undertecknades i Basel den 22 mars 1989 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till denna förordning, och där andelen störande ämnen uppgår till 10 procent.

Artikel 3.2 b i förordning nr 1013/2006, i dess lydelse enligt förordning 2015/2002, ska tolkas så, att den är tillämplig på en sådan blandning av avfall, under förutsättning dels att blandningen inte innehåller material som omfattas av fjärde strecksatsen i avfallskod B3020 i bilaga IX till nämnda konvention, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till nämnda förordning, dels att blandningen uppfyller villkoren i punkt 1 i bilaga IIIA till nämnda förordning, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Underskrifter